

Τα Χριστούγεννα στην άνω Ιερουσαλήμ και στην

Το Δεκέμβριο του 1991 ο κόσμος στην

Ελλάδα άρχιζε να ετοιμάζεται για τις γιορτές των Χριστουγέννων. Οι άνθρωποι μυρμήγκιαζαν στα μαγαζιά της κάθε πόλης, στα παζάρια και στις Λαϊκές αγορές. Προμηθεύονταν αγαθά και δώρα για να περάσουν ευχάριστα με τους καλεσμένους, τους συγγενείς και φίλους, Την Γέννηση Του Σωτήρα και τον ερχομό του νέου έτους. Στους δρόμους της πόλης άκουγες κάλαντα και Χριστουγεννιάτικα Τραγούδια ντόπια αλλά και από άλλες χώρες του κόσμου. Όλα τα μαγαζιά ήσαν στολισμένα με γούστο. Τα σπίτια μοσχομύριζαν από το φρέσκο βούτυρο, τη ζάχαρη, τα πορτοκάλια, την κανέλα και άλλα μπαχάρια, που οι νοικοκυρές έβαζαν στα Χριστουγεννιάτικα γλυκά που ψηνόντουσαν στις κουζίνες. Τα καράβια και τα Χριστουγεννιάτικα δέντρα αναβόσβηναν χαρούμενα τα φωτάκια τους . Οι ποιο μερακλήδες τοποθετούσαν φωτάκια έξω στις αυλές στις βεράντες και στα μπαλκόνια. Η ατμόσφαιρα αν μη τι άλλο ήταν γιορτινή.

Ήρθε και η 24 Δεκεμβρίου ήρθαν και λίγα χιόνια. Άσπρισαν τα κεραμίδια στις σκεπές των σπιτιών. Λίγο χιόνι στους δρόμους, που έλιωσε από την κυκλοφορία των αυτοκινήτων. Το κρύο όμως περόνιαζε τους περαστικούς. Ιδίως το βράδυ που ο ήλιος έδινε την σκυτάλη στη σελήνη, η θερμοκρασία έπεφτε στους μείον.! Στις Εκκλησιές υπήρχαν λίγοι άνθρωποι ηλικιωμένοι οι περισσότεροι. Ήρθε και η 25 Δεκεμβρίου το κρύο ποιο βαρύ να κεντρίζει όλο το σώμα. Πολύς κόσμος έτρεξε στις Εκκλησιές για να ανάψει ένα κερί. Λιγότεροι για να δούνε την Θεία Λειτουργία και Ελάχιστοι εκτός των άλλων να κοινωνήσουν αφού νήστεψαν και

εξομολογήθηκαν για αυτά που τους βάραιναν. Λίγοι ήταν όμως οι τελευταίοι. Οι περισσότεροι κοιμόντουσαν μέχρι αργά το πρωί για να διασκεδάσουν στα κέντρα το βράδυ μέχρι αργά...μπορεί και μέχρι τις πρωινές ώρες όταν μετά την κατανάλωση αλκοολούχων ποτών και πολλών τσιγάρων, οπωσδήποτε θα έψαχναν απεγνωσμένα για κάποιο πατσατζίδικο. Το μεσημέρι να φάνε από το πλούσιο γιορτινό τραπέζι. Τα τηλέφωνα να χτυπάνε για τα χρόνια πολλά και τους εορτάσαντες. Όλοι χαμογελαστοί και χαρούμενοι για τα δώρα.

Την ημέρα των Χριστουγέννων λοιπόν όπως γιορτάζει η ανθρωπότητα γιορτάζουν και τα ουράνια. Η άνω Ιερουσαλήμ. Βέβαια στη άλλη ζωή γιορτάζουν με άλλον τρόπο που κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να κατανοήσει.

Άγγελοι να ψάλουν τα γνωστά Κοντάκια που έχουν σχέση με την Γέννηση Του Σωτήρα μας. Τα γνωστά Απολυτικά. Οι Αρχάγγελοι μπροστά με τα γυαλιστερά ξίφη τους τα χρυσά καμπάγια τους τις μαλαματοκαπνισμένες ασπίδες και θώρακες και από πίσω οι στρατιές τους. Άγιοι στα λευκά με ειρηνικές μορφές. Μάρτυρες του Ιησού γεμάτοι λάμψη, όλο φως. Άγιοι και Δίκαιοι αυτοκράτορες με τα πορφυρά καμπάγια τους, που τα στόλιζαν οι χρυσοί δικέφαλο αετοί. Όλοι τους ανεξαρτήτως βαθμού ήταν Άγιοι στρατιώτες Του Χριστού. Όλοι κατάφραχτοι με θώρακες μαλαματοκαπνισμένους, με σπάθες γεμάτες από πολύτιμους λίθους στη λαβή. Δίκαιοι Αξιωματικοί Υπαξιωματικοί και Οπλίτες. Ψηλότερα σε χρυσό Θρόνο η Θεοτόκος περιτριγυρισμένη από αγγέλους. Στο κέντρο Ένας Θρόνος όλο λάμψη και φως δυνατότερο από του ήλιου. Ο Θρόνος Του Πλάστη μας. Ο Σωτήρας με μια αγκαλιά να τους περικλείει όλους!

Πλησιάζει ο Άγιος Βασίλειος τον Πλάστη μας και Του ζητάει την άδεια να έρθει στην γη με την λήξη της γιορτής του Γενεθλίου Του. Αποκτώντας φυσικά μορφή κανονικού ανθρώπου. Να κάνει μια επίσκεψη για την πρωτοχρονιά που γιορτάζει και ο ίδιος, να δει από κοντά πως γιορτάζουν οι άνθρωποι.

Να σου λοιπόν ο Άγιος Βασίλειος μεταμορφωμένος σε Κληρικό, σε έναν δρόμο με λασπόνερα και κάποια λιμνάζοντα νερά που είχα παγώσει. Το κρύο τσουχτερό να προσπαθεί να εισχωρήσει μάτια στο εσωτερικό του Άγιου. Το χιόνι να αποκτά όλο και περισσότερο έδαφος και να πέφτει με ορμή από τον αέρα πάνω στο φθαρμένο ράσο του Άγιου. Συνάντησε και κάποια σκυλιά καθώς διάβαινε, που από μακριά γαύγιζαν αγριεμένα. Μόλις όμως πλησίασε κοντά τους, άρχισαν να παίζουνε όλο χαρά μαζί του αψηφώντας το κρύο. Καθώς περπατούσε βλέπει τα νεκροταφεία με αρκετές σβησμένες καντήλες. Μα αυτοί οι άνθρωποι κουράστηκαν για να μεγαλώσουν αυτούς που ζούνε σήμερα. Δούλεψαν κόπιασαν και δεν τους ανάβουν ούτε τις καντήλες; Κάποιοι τάφοι να είναι ρημαγμένοι. Άλλοι ακάθαρτοι και απεριποίητοι. Στεναχωρήθηκε ο Άγιος. Μα αν δεν τιμάνε τους πατεράδες, τις μητέρες τι κάνουν. Προχωρεί μέσα στην πόλη και βλέπει τις πολυκατοικίες. Να ζούνε στοιβαγμένοι οι άνθρωποι. Τι είναι αυτά σκέφτηκε. Σε περισσότερες ζούνε οι άνθρωποι; Ακούει έναν άνθρωπο να λέει στον άλλον «εσύ καλά είσαι εκεί πάνω ψηλότερα από όλους μας» Τι; σκέφτηκε, θέλουν να βρίσκονται ψηλά μόνοι σαν τα

κοκόρια; Μπα!!! τρελάθηκε ο κόσμος!!! Πήγε σε μια εκκλησία απασφάλισε την πόρτα κάνοντας το σχήμα του Σταυρού και έκανε μια μικρή λειτουργία. Ήταν παραμονή πρωτοχρονιάς. Αφού πέρασε τη νύχτα μέσα στην Εκκλησία την άλλη μέρα από τα χαράματα παίρνει τον δρόμο για τα χωριά. Είχε ξημερώσει η Πρώτη του χρόνου.

Χτυπάει μια πόρτα σε ένα παλιό σπίτι και του ανοίγει ο Θανάσης γύρω στα τριάντα χρονών. Έτριβε τα χέρια κοντά στο πρόσωπο του προσπαθώντας να τα ζεστάνει με το χνώτο του. ο Θανάσης λέγει, πέρνα γρήγορα μέσα κάνοντας την χαρακτηριστική κίνηση μόλις άναψα σόμπα. Μας έκανες και ποδαρικό Πάτερ μου! Το σπίτι ως δια μαγείας ζέστανε αμέσως. Η γυναίκα του σπιτιού μια απλή νοικοκυρά που τη λέγαν Ζηνοβία, βύζαξε το παιδί, κι' έκανε φαγητό, ο άντρας έκανε μια σύντομη βόλτα στα ζώα του, τεμάχισε και αρκετά ξύλα για να μπαίνουν στη σόμπα και επέστρεψε στο σπίτι. Πρώτη του χρόνου είπε να μην δουλέψει να κάνει τα απολύτως αναγκαία. Άλλωστε με τέτοιο χιονιά τι να έκανε; Η γυναίκα έκανε βασιλόπιτα και έπειτα βύζαξε πάλι το παιδί το έβαλε για ύπνο και κάθισε να φάγει. Αφού ο Άγιος ευλόγησε το τραπέζι και μετά το φαγητό είπε ο Θανάσης να κόψει την πίτα ο Πάτερ. Πριν την κόψει ρωτάει στον Άγιο ο Θανάσης. Άραγε σε τι σαλόνια θα είναι τώρα ο Άγιος Βασίλης Πάτερ μου. Ο Άγιος δεν είπε τίποτα και άρχισε να κόβει τα κομμάτια. Κόβει το πρώτο και λέγει Του Χριστού. Το δεύτερο της Παναγίας. Τρίτο λέγει είναι του σπιτιού. Ο Θανάσης του λέγει ξέχασες τον Άι Βασίλη Πάτερ μου. Πάει πριν του Σπιτιού!!!

Ο Άγιος βλέπει τον Θανάση τον ευλογεί κατόπιν κόβει ένα κομμάτι ο Άγιος και λέγει. του δούλου Σου Βασιλείου. Παραξενεύτηκε ο Θανάσης ως προς την προσφώνηση του κομματιού του Αγίου Βασιλείου αλλά δεν είπε τίποτα. Ήταν ακόμα σούρουπο όταν ο Θανάσης έκανε μια βόλτα στα ζώα του και γύρισε σχεδόν μελανιασμένος από τον παγωμένο και δυνατό αέρα. Έπιασαν για τα καλά τα κρύα σκέφτηκε. Τα πατζούρια παρόλο που ήταν κλειστά έτριζαν από την μάνητα του αέρα που τον άκουγες να σφυρίζει. Έπαιρνε ότι έβρισκε μπροστά του. Κάποιες σακούλες από σκουπίδια χόρευαν μεταξύ τους και στριφογύριζαν τρελά. Όταν σκοτείνιασε το κρύο είχε φτάσει στο αποκορύφωμα του. Το χιόνι πια είχε καλύψει σχεδόν τα πάντα. Ο Άγιος σηκώθηκε να φύγει! Μάταια!!!! ο Θανάσης δεν τον άφηνε να φύγει με τίποτα. Που θα πας Πάτερ μου με τέτοιο κρύο; Με τόσο χιόνι; Πρώτα ο Θεός να ξημερώσει τη μέρα του και φεύγεις με την αυγή. Κοίτα Πάτερ μου εγώ γράμματα δεν ξέρω, αλλά μου αρέσει να ακούω τα λόγια της Εκκλησίας και τα καταλαβαίνω. Μια και μπήκε ο καινούργιος χρόνος και είσαι από μακριά κάτσε να μας λειτουργήσεις εδώ στο σπίτι, να κοιμηθείς εδώ και αύριο φεύγεις. Έτσι και έγινε! Μετά την Λειτουργία και αφού νύχτωσε για τα καλά έστρωσαν να κοιμηθούνε. Ο αέρας έδινε πλέον ρεσιτάλ, αφού εισχωρούσε κάτω από την πόρτα. Τον έστρωσαν τον Άγιο σε μέρος ζεστό και έβαλαν κάτω από την εξώπορτα πετσέτες και κουβέρτες για να εμποδίσουν τον αέρα να περνά κρύος από κάτω. Όταν κοιμήθηκαν όλοι, ο Θανάσης βλέπει στον ύπνο του, τον Πάτερ γεμάτο λάμψη

να του λέγει με μια φωνή που ερχόταν από παντού. Θανάση τέκνο μου θα έχεις μεγάλο κλήρο από το Θεό. Δεν ρώτησες πως ονομάζομαι αλλά έδειξες εμπιστοσύνη στον Κλήρο. Με έβαλες στο σπίτι σου γιατί σκέφτηκες ότι είχε κρύο και κρύωνα. Με έβαλες να φάω να πιώ και να κοιμηθώ. Δεν με άφησες να φύγω βραδιάτικα γιατί σκέφτηκες πως θα ταλαιπωρηθώ μέσα στο αγιάζι. Αυτά λέγοντας άρχισε να απομακρύνεται. Μια στιγμή φωνάζει ο Θανάσης! πες μου ποιος είσαι; Αυτός που δεν πήγε στα μεγάλα σαλόνια αλλά προτίμησε να έρθει στο σπίτι σου να κόψει την πίτα που για χάρη του έκανε η ευσεβέστατη γυναίκα σου!!!

Όταν ξύπνησε ο Άγιος φυσικά δεν ήταν εκεί ενώ τα σκεπάσματα ευωδίαζαν. Είπε και στην γυναίκα του αυτά που είδε στον ύπνο του και μαζί υμνούσαν τον Παντοδύναμο. ΑΜΗΝ.

Υπολοχαγός Πεζικού Αθανάσιος Νάκος

Πηγή: ahdoni.blogspot.gr